

Joanna Zegers is gefascineerd door abstraherende landschappen.

FOTO PASCAL FIELMICH

Expositie

De expositie Connected van Joanne Zegers en Kendra Komppa is te zien op zaterdag 15 en zondag 16 juli van 13 tot 17 uur in Het Weefhuis aan de Lagedijk in Zaandijk. Zegers zal beide dagen aanwezig zijn.

Ontmoeting met Seattle

Joanne Zegers uit Zaandijk en Kendra Komppa uit Seattle (USA), twee kunstenaars die elkaar nooit hebben ontmoet en toch samen de expositie 'Connected' organiseren. Komend weekend zijn de olieverfschilderijen en foto's te zien in Het Weefhuis. En dat allemaal door Instagram, een website en mobiele app om digitale foto's en video's uit te wisselen. Joanne Zegers: „Sociale media zijn voor kunstenaars interessant, omdat ze mensen over de hele wereld kunnen bereiken. Je zet iets op internet en dan maar kijken hoeveel 'likes' je krijgt en wat de reacties zijn. Soms heel spannend, soms ook passief. Je enthousiasme voor andermans werk wordt teruggebracht tot een klik met de muis. Op den duur bevredigt dat niet. Ik werd namelijk geraakt door de foto's van Komppa. Kreeg het gevoel, dat zij hetzelfde wilde uitdrukken als ik. Rond Kerst vorig jaar heb ik haar een uitnodiging gestuurd om samen te exposeren. Dat ze in de USA woonde, wist ik toen niet. Ze was er verguld mee en vond het heel apart.” Zegers, die opgroeide aan de oevers van de Zaan, keek als kind urenlang naar de verblindende glinstering van de zon of naar de nachte-

Internationale ontmoeting resultaat van Instagram

telt ze. „De lichtval, het langzaam doven van lichtjes. Het fascineert me dat er 's nachts altijd mensen werken in de fabrieken. Ik woon nog altijd aan dat water, maar ken nu ook Franse rivieren, de Middellandse zee, Zwitserse meren, Italiaanse lagunes en de duizenden slootjes in ons land. Het verlangen naar de overkant en de horizon blijft mij altijd boeien.” Na het afronden in 1993 van haar studie Beeldende Vorming kreeg ze het jaar daarop de mogelijkheid tot exposeren. Lachend: „Ik dacht, nu mag ik kunstenaar zijn. Mijn werk was expressief en gekleurd. In de jaren erna ging ik over tot donker en gestileerd werk. Tot 2000 kwamen er mensen in voor. Totdat ik me realiseerde, dat ik altijd zo geboeid was door de Zaan, door het water en de horizon. Ik kreeg het gevoel dat mensen een bijrol spelen in de omringende ruimte. Inmiddels schilder ik abstraheren-

Zegers: „Altijd zal ik zompige landschappen schilderen. Al zit ik in de woestijn.” FOTO PASCAL FIELMICH

grote rol speelt. Het overstijgt de plek aan de Zaan. Altijd zal ik waterrijke, zompige landschappen schilderen. Al zit ik in de woestijn!” Voor Komppa is kunst maken als het kunnen ademen, om vol in het leven te staan en vrijheid te beleven, schrijft ze. „Ik heb 25 jaar ervaring als fulltime fotograaf en

behoefte en vermogen om eropuit te gaan en te verkennen. Ik woon in de altijd groenblijvende bossen van de Pacific Northwest en vooral in mijn foto's voel je de connectie met dit landschap, in een figuurlijke betekenis. Het is geweldig om deel te nemen aan mijn eerste internationale expositie.”